

Anul trecut am fost oprit pe strada de o distinsa doamna pe care nu o cunosteam atunci, fiind acuzat de catre dansa de denaturarea adevarului, instigare la ura si violenta fata de animale. Eram cu copilul meu de 3 ani si priveam uimit spre dansa, neintelegand tonul agresiv folosit impotriva mea in plina strada din partea unei doamne care nu ma cunoaste. In urma unei postari recente pe o retea de socializare, m-am ales din nou cu diverse acuzatii, motiv pentru care doresc sa-mi fac public punctul meu de vedere despre problema cainilor fara stapan.

Rolul si scopul ONG-ului Prietenii Animalelor din Sighet este de a gasi stapani seriosi cainilor aflati in adapost pentru a nu fi eutanasiati dupa 14 zile de gazduire in adapost (conform legii intrate in vigoare anul acesta). Din pacate, a trebuit sa moara un copil nevinovat pentru ca o astfel de lege sa apara si in tara noastra. Din cate stiu, voluntarii acestui ONG fac mai mult decat atat: oferind hrana si ingrijire acestor animale fara stapan. Un gest cat se poate de laudabil. Activitatea acestui ONG in orasul nostru este una cat se poate de bine organizata si eficienta in limitele financiare si de logistica pe care le detine, putinii voluntari implicati meritand toata lauda pentru eforturile depuse. Acest ONG are nevoie de sustinerea noastra pentru ca animalele din adapost sa poata fi adoptate de catre cei interesati. Problema mea e cu totul alta, ori asta nu doreste sa inteleaga persoana din cadrul acestui ONG care ma acuza ca denaturez adevarul despre acest grup de voluntari prin articolele publicate pe Sighet Online, ca doresc starpirea cainior din oras si alte acuzatii nefondate. Stimati voluntari, nu am nimic impotriva acestor animale!

Daca as locui la casa, as avea si eu un caine la curte, dar locuiesc la bloc si consider complet neadekvata pentru un animal viata intr-un apartament de bloc, iar un caine intr-un bloc consider a reprezenta un disconfort pentru vecini. In lumea civilizata nici nu e permisa detinerea unui caine in bloc fara acceptul vecinilor, dar noi nu traim intr-o tara civilizata, desi ne place sa ne laudam ca ne dorim o astfel de tara. Stimati voluntari ai acestui ONG, sunt sigur ca multi dintre dvs considerati, la fel ca si mine, ca locul unui caine nu este pe strazi ci in grija unui stapan grijuliu si iubitor. Stim cu totii cate cazuri de copii, batrani si oameni adulti ajung zilnic la spital muscati de acesti caini fara stapan de care nimeni nu se poate atinge din cauza ca unii ii revendica drept "caini ai blocului". Eu nu cred ca vreun bloc poate sa-si asume responsabilitatea asupra faptelor unui caine care musca un copil. Problema ce o observ in ultimul timp este o doza de fanatism in randul unor asa-zis iubitori de animale pentru care viata unui om valoreaza mai mult decat a unui caine periculos, fara stapan, care pune in pericol

siguranta oamenilor. Din pacate, mi-a fost dat sa intalnesc si astfel de oameni. Stim cu totii ca peste tot in lumea civilizata, cainii fara stapan sunt dusi de catre hingheri in adaposturi, loc unde primesc hrana si ingrijire medicala, iar cei care nu sunt adoptati dupa maxim 30 de zile sunt eutanasiati. Nimeni nu incearca sa opreasca un hingher sa-si faca meseria sub pretextul ca animalul respectiv este cainele blocului. Un caine are un stapan care isi asuma responsabilitatea de a-l ingrijii corespunzator, iar cand iese cu el la plimbare, cainele este dus in lesa si, daca este periculos, i se pune botnita. Lopatica si punga nu lipsesc de la niciun iubitor de animale care iese in parc cu propriul caine. In multe tari civilizate, detinerea unui caine este un lux datorita taxelor mari impuse stapanilor de animale de companie. Asta se intampla peste tot in lumea civilizata. Cat de des vedeti asa ceva la noi????!!

In alta ordine de idei, imi doresc sa vad cat mai multi caini adoptati in orasul nostru de catre stapani responsabili, care iubesc cu adevarat aceste animale, nu care ii adopta doar pentru a le da drumul inapoi pe strazi, obligandu-le sa se descurse singure. Daca e plin orasul de caini fara stapan, vinovati sunt oamenii care i-au abandonat, nu cainii! Asa-zisii iubitori de animale care, in momentul in care simt ca nu se mai pot ocupa de ei, ii arunca pe strazi, ca un bun de care nu mai au nevoie, ar trebui sa nu mai aiba voie sa adopte caini pentru ca fac mai mult rau decat bine atat animalelor cat si oamenilor care ajung sa fie muscati pana la urma de cainii care ajunsi pe strazi se organizeaza in haite, devinind agresivi. Cei care nu se mai pot ocupa de proprii caini ar trebui sa-i duca chiar ei la adaposturi. Acesti caini ar trebui sterilizati inainte de a fi dati spre adoptie.

Un alt aspect ce doresc sa-l mentionez: sunt adoptati doar cainii inofensivi dar sunt aparati in egala masura si cainii agresivi din cartiere. Au fost hingheri agresati de catre acesti iubitori de animale in timp ce incercau sa preia din cartiere acei "caini ai blocului". Mai mult de atat, pe unii dintre acesti caini agresivi, hingherii nu reusesc sa-i prinda, ramanand pe strazile orasului, in schimb sunt dusi la adapost mai mult cainii inofensivi si mai usor de prins.

As putea continua mult sa scriu pe acest subiect dar ma opresc deocamdata aici.

PS. (aparent, in afara subiectului): Acordam mai multa atentie animalelor fara adapost decat copiilor si batranilor abandonati, iar in putinele centre pentru ei, costurile de intretinere si alocatia de hrana sunt sub nivelul alocat unui caine intr-un adapost. □ Un infractor aflat in puscara primeste o alocatie de hrana mai mare decat un bolnav care nu a facut niciun rau societatii in care traieste si care isi plateste toate taxele catre stat.□

Iubirea de animale si limitele ei (editorial)

Scris de Dani Godja

Joi, 01 Mai 2014 09:19 - Ultima actualizare Joi, 01 Mai 2014 12:12

Din pacate, ordinea prioritatilor nu a contat niciodata in ultimii 25 de ani in Romania.